

X.

Indstilling

fra

det staaende Udvalg for Landstingets Forretningsorden om forskellige Forandringer i denne.

Efterat Landstingets Forretningsorden nu har været i Brug i en Række af Aar, vil der være indvunden tilstrækkelig Erfaring for, hvorvidt de deri foresrevne Former ere nødvendige eller dog hensigtsmæssige for at sikre en rolig og alsidig Drøftelse af de forekommende Sager, eller hvorvidt deriblandt findes Formaliteter, som besvære Forretningsgangen, uden at der ved opnaaes noget virkeligt Gode, og som altsaa uden Betænkelighed kunne opgives. Hvorvel dette Spørgsmaal i Grunden stadigen foreligger det staaende Udvalg, Thinget pleier at nedsette i denne Sag, har der denne Gang dog været særegen Anledning til at tage samme under Oveveielse, idet Rigsdagens Indskrænkning til Kongeriget's særlige Anliggender gjorde det baade dobbelt ønskeligt og lettere opnaaeligt ordentligviis at faae dens Nøder indskrænkede til den i Grundloven forudsatte Tid. Idet Udvalget derfor skal foreslægge Thinget nogle Forslag, der navnlig tilstigte at forkorte den Tid, som nu hengaaer med de indledende Forberedelser til det egentlige Arbejde, har man meent ved samme Leilighed at burde underkaste den hele Forretningsorden en Revision, hvis Udbytte indeholdes i nedensaaende Indstillinger.

ad § 1.

At Valget af Thingets Embedsmænd fornyes hver Maaned, kan være meget hensigtsmæssigt ved nye Forsamlinger, der først skulle lære sig selv og deres egne Kræfter at kende, og altsaa kunne behøve et Middel til at afhjælpe Følgerne af deres egne Feiltagelser. Det kan dog altid kun være et Nødmiddel, da hyppig

Udvalgenes Betænkninger

Berel af Formænd er uforenelig med en god, sikker og consequent Ledelse, som udkræver ikke blot særegne Evner, men ogsaa stor Dvølse. Det er derfor overflødig i en Forsamling, som alt er indøvet til sin Gjerning, især i en lidet talrig Kreds, der kun sjældent og kun deelsviis fornyes, hvori den nøieste gjensidige Kjendskab til alle paagældende Personligheder altid vil findes, og naar hertil kommer, at Sæstionerne ordentligviis ikke skulle være længere end 2 Maaned, og at alle Interesser forene sig til ogsaa virkeligen dertil at indskrænke dem, saa taber en saadan Forstigtighedsregel al sand Betydning. Idet Udvalget derfor skal foreslaae, at Valget skal gjælde for en Sæstion, vil det tillige være hensigtsmæssigt, at selve Forretningsordenen indeholder den Bemyndigelse, som nu aarligen gives til den sidstvalgte Formand til i Mellemtiden mellem Sæstionerne at varetage det Tilsyn med Rigsdagens Regnskab, Archiv, Bibliothek osv., som ikke kan være indskrænket til den Tid, Rigsdagen er forsamlet. Derimod vil det formeentlig være hensigtsmæssigt at vælge to Viceformænd, da dette, uden at besværliggjøre Forretningsgangen, vil give Thinget større Sikkerhed for ikke at komme til at mangle en Formand, og de Valgte større Frihed i Raadigheden over deres Tid.

ad § 2.

Naar selv ved det tredie, bundne Valg Stemmegivningen ikke fører til nogen Afgjørelse, fordi Tvende have erholdt lige mange Stemmer, skal efter Forretningsordenen Alderen gjøre Udslaget, d. e. skal den Ældste af dem anses